

Sygn. akt II K 408/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Walentynowicz

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Aleksandra Piasecka

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Dariusz Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2019 r.

sprawy:

K. K. (1)

s. K. i M. z domu K.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

W dniu 25 lutego 2011 r., w K., będąc pozbawionym wolności na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie II K 657/04 i wykonując pracę w systemie bez konwojenta, uwolnił się sam z miejsca wykonywania pracy, jak również nie powrócił do Zakładu Karnego w D. w dniu 25 lutego 2011 r.,

tj. o czyn z art. 242 § 1 kk

I. oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 242 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności – osadzenia w areszcie ekstradycyjnym od dnia 20.02.2019r. do dnia 24.05.2019r. godz. 18:20 – od czasu rozpoczęcia odbywania kary pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie II K 657/04

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt. II K 408/19

UZASADNIENIE

Zgodnie z wnioskiem obrońcy oskarżonego K. K. (1) uzasadnienie wyroku ograniczono do rozstrzygnięcia o karze.

K. K. (1) został oskarżony o to, że w dniu 25 lutego 2011 r., w K., będąc pozbawionym wolności na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie II K 657/04 i wykonując pracę w systemie bez konwojenta, uwolnił się sam z miejsca wykonywania pracy, jak również nie powrócił do Zakładu Karnego w D. w dniu 25 lutego 2011 r., tj. o czyn z art. 242 § 1 kk

Oskarżony K. K. (1) ostatecznie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. (k. 399).

Sąd uznał K. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.242 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Rodzaj jak i wymiar orzeczonej kary jest w ocenie Sądu adekwatny do stopnia winy i do znacznej społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Oskarżony godził w działalność wymiaru sprawiedliwości destabilizując tok odbywania kary i doprowadzając do bezprawnego przebywania na wolności osoby prawomocnie skazanej na karę pozbawienia wolności.

Ponadto na niekorzyść oskarżonego Sąd przyjął, iż okres bezprawności przebywania na wolności tj. okres pomiędzy dniem uwolnienia się z miejsca wykonywania pracy i nie powrotu do Zakładu Karnego w D. tj. dniem 25 lutego 2011 r., a powrotem do zakładu karnego trwał niemalże osiem lat. Oskarżony K. K. (1) ukrywał się przed organami wymiaru sprawiedliwości, w związku z czym został wobec niego wydany europejski nakaz aresztowania, który dopiero w 2019 r. doprowadził do zatrzymania go poza granicami kraju.

Za jedyną okoliczność łagodzącą można uznać przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (choć nie od razu – k. 264), z tym jednak, że w konkretnym przypadku ma to jedynie formalny wymiar. Popełnienie przestępstwa jest oczywiste, oskarżony po prostu oddalił się w celu uniknięcia odbywania kary i przyznanie się w niczym nie przyczyniło się do wyjaśnienia sprawy, ani do przyspieszenia postępowania karnego. Znaczenie mogłoby mieć jedynie wyrażenie skruchy, ale owa nie zaistniała, w każdym razie nie w zauważalny sposób.

Rozstrzygając o karze, jaką należy oskarżonemu wymierzyć sąd zdecydował, że nie może to być ani kara grzywny, ani kara ograniczenia wolności. Decydując się na wymierzenie kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze, sąd miał na uwadze przede wszystkim dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego za różne przestępstwa (karta karna k. 384-386) i wielki stopień społecznej szkodliwości tego przestępstwa.

Poza tym przestępstwo objęte niniejszym postępowaniem wiązało się z nierespektowaniem orzeczenia sądu, co niekorzystnie rokuje odnośnie wykonania przez oskarżonego kary grzywny lub kary ograniczenia wolności. Nadto oskarżony nie pracuje i nie ma dochodów oraz nie posiada majątku nie mógłby zatem uiścić grzywny.

Wcześniejsze skazania obejmowały kary wolnościowe (kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem), ale przede wszystkim kary izolacyjne, które jednak nie powstrzymały go przed popełnieniem kolejnego czynu zabronionego. Zdaniem Sądu względ na wskazane wyżej okoliczności, przemawia za przyjęciem, że jedynie kara pozbawienia wolności, wykonywana w formie bezwzględnej i resocjalizacja w warunkach zakładu karnego uświadomią oskarżonemu naganność jego postępowania. Nadmienić należy, że taki wymiar kary pozwoli na wypełnienie jej celów w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej oraz kształtowania prawidłowych postaw w społeczeństwie. Ponadto w środowisku lokalnym oskarżonego, winna odnieść oddźwięk, wskazując że zachowania sprzeczne z porządkiem prawnym nie uchodzą sprawcom bezkarnie.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 20.02.2019 r. do dnia 24.05.2019 r. do godz.18:20. Oskarżony K. K. (1) został osadzony w areszcie ekstradycyjnym w dniu 20.02.2019 r. Natomiast w dniu 24.05.2019 r. godz. 18:20 rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności z wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach w sprawie sygn. akt. II K 657/04.

Ze względu zaś na sytuację ekonomiczną oskarżonego oraz długotrwałą izolację, Sąd na podstawie art. 624 §1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.